

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia (jud: L. Curca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ciobanu (Bîrliga) Valentina împotriva deciziei din 10 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Bîrliga Valentina împotriva Raisei Ferens, intervenient accesoriu notarul public Alexandru Untura privind constatarea nulității contractului de donație, evacuarea din imobil și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a ț ă :

La data de 19.09.2013 Bîrliga Valentina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Raisei Ferens, intervenient accesoriu notarul public Alexandru Untură, prin care a solicitat constatarea nulității contractului de donație nr.4594 din 21.09.2012, evacuarea pîrtei Ferens Raisa din apartamentul nr.19 din str. Alexandru cel Bun nr.136, or. Cimișlia și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la data de 08.11.1991 părinți reclamantei - Bîrliga Mihail și Tamara s-au căsătorit, iar la data de 02.05.1992 s-a născut Bîrliga Valentina. La data de 13.06.1994, părinții săi au divorțat, însă după divorț și pînă la decesul mamei sale, aceștia au continuat să locuiască împreună.

Menționează că, în anul 2007, mama reclamantei a plecat la muncă în Italia, iar reclamanta rămînînd sub tutela tatălui său. La data de 23.11.2008, mama sa a decedat într-un accident rutier, iar în urma accidentului, compania de asigurări a oferit despăgubiri de asigurare.

Susține reclamanta că, deoarece la acel moment era minoră și tatăl său avea grijă de ea, suma despăgubirii a fost transferată pe numele tatălui său. După decesul mamei sale și după primirea banilor cu titlu de despăgubire de asigurare pentru deces, în anul 2009, tatăl - Bîrliga Mihail a început să locuiască cu pîrta Ferens Raisa.

Declară reclamanta că, din banii primiți de la compania de asigurare, tatăl său - Bîrliga Mihail a procurat apartamentul nr.19 situat pe str. Alexandru cel Bun nr.136, or. Cimișlia, înregistrând dreptul de proprietate după sine.

Afirmă reclamanta că, la momentul dat, unica sursă financiară pentru procurarea apartamentului respectiv era din asigurare, deoarece tatăl său nu avea un loc de muncă și alt venit nu obținea decât de la contribuția socială cuvenită conform legislației.

Relevă reclamanta că, după finisarea studiilor liceale a rămas acasă pentru a avea grijă de tatăl său, care avea nevoie de îngrijiri, fiind bolnav de cancer, iar relațiile dintre reclamantă și concubina tatălui său erau satisfăcătoare pînă la decesul acestuia.

A mai indicat că, tatăl său fiind conștient de faptul că nu va mai trăi mult timp din cauza agravării bolii incurabile a decis să doneze reclamantei o jumătate din apartamentul nr. 19 situat pe str. Alexandru cel Bun 136, or. Cimișlia și cealaltă jumătate pîrîtei.

Sușține reclamanta că, i-a comunicat tatălui său despre dezacordul său cu modul de partajare a bunului imobil, însă acesta i-a reproșat că, dacă nu va accepta 1/2 cotă-parte din apartament, va dona întregul imobil pîrîtei Ferens Raisa.

Precizează că, la data de 21.09.2012 a fost întocmit contractul de donație, la întocmirea căruia a asistat și reclamanta.

Menționează că, notarul, la întocmirea contractului de donație, nu a luat în considerare că tatăl reclamantei, în momentul încheierii contractului respectiv, suferea de o boală incurabilă ce-i putea influența discernământul, din motiv că îi erau administrate preparate medicamentoase specifice pentru dezintoxicație și pentru a-i fi diminuate durerile insuportabile.

Consideră că, discernământul tatălui său era afectat, acesta nefiind în deplinătatea facultății de a judeca și de a aprecia lucrurile la justa lor valoare, de a înțelege sensul acțiunilor sale și de a le dirija.

Sușține reclamanta că, după decesul tatălui său, relațiile sale cu pîrîta s-au înrăutățit brusc, în rezultat fiind izgonită din apartament.

Prin hotărîrea din 09.01.2014 a judecătorei Cimișlia s-a respins acțiunea înaintată de către Bîrliga Valentina.

Prin decizia din 10 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de avocatul Sîtari Igor, în interesele Valentinei Bîrliga și s-a menținut hotărîrea primei instanțe. Totodată, s-a încasat de la Bîrliga Valentina în beneficiul Raisei Ferens suma de 6000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La data de 17 mai 2016 Ciobanu (Bîrliga) Valentina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărîrilor instanțelor judecătorești cu remiterea pricinii spre rejudecare, în alt complet de judecători.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia adoptată de către instanța de apel este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Menționează că, instanța de apel nu a luat în considerare că donatorul la încheierea contractului de donație era sub influența preparatelor narcotice.

Afirmă că, la examinarea pricinii în instanțele judecătorești, notarul public Alexandru Untură nu s-a prezentat în vederea confirmării anumitor circumstanțe

importante pentru judecarea cauzei. Mai mult, recurentul nu a fost prezent la examinarea pricinii în instanța de apel și respectiv a fost în imposibilitate de ași apăra drepturile sale întru confirmarea poziției sale.

Consideră că, instanța de apel a încălcat art. 6 par. 1 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată în adresa participanților la proces, conform scrisorii de însoțire, la data de 28 martie 2016 (f.d. 21, vol. II) și recepționată de către recurentă la data de 31.03.2016, drept dovadă servind copia plicului poștal anexat (f.d. 28, vol. II).

Completul reține că recursul declarat de către Ciobanu (Bîrliga) Valentina la data de 17 mai 2016, este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către Ciobanu (Bîrliga) Valentina, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ciobanu (Bîrliga) Valentina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurbate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Ciobanu (Bîrliga) Valentina ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de către Ciobanu (Bîrliga) Valentina împotriva deciziei din 10 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală